

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 639/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2013 predbežne prerokoval návrh RNDr. B. C., V., zastúpeného Advokátskou kanceláriou K. s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľ'a JUDr. M. D., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/37/13-K z 25. júna 2013 a takto

r o z h o d o l :

Návrh RNDr. B. C. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 26. augusta 2013 doručený návrh RNDr. B. C., V. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou K. s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľ'a JUDr. M. D., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. VP/37/13-K z 25. júna 2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Navrhovateľ v návrhu okrem iného uvádza:

«1. Na základe uznesenia Vlády SR z novembra 2010 vykonával Navrhovateľ funkciu štátneho tajomníka Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu sa na Navrhovateľa vzťahoval Ústavný zákon, keďže bol verejným funkcionárom podľa čl. 2 ods. 1 písm. k) Ústavného zákona. Počas pôsobenia vo funkcii verejného funkcionára Navrhovateľ riadne a včas podával príslušné oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 Ústavného zákona.

2. Uznesením Vlády Slovenskej republiky zo dňa 3. apríla 2012 bol Navrhovateľ z funkcie štátneho tajomníka odvolaný. Výkon verejnej funkcie teda Navrhovateľovi skončil dňa 3. apríla 2012 (ďalej len „deň skončenia výkonu verejnej funkcie“).

3. Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „Výbor“) doručil Navrhovateľovi oznámenie o začatí konania č. VP/37/13-K vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov v zmysle čl. 9 ods. 2 písm. a) Ústavného zákona. Prílohou oznámenia bolo uznesenie Výboru č. 173 z 23. mája 2013, ktorým Výbor začal konanie proti Navrhovateľovi z dôvodu údajného porušenie povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 Ústavného zákona (ďalej len „Uznesenie“) - Porušenia povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 Ústavného zákona sa mal Navrhovateľ dopustiť tým, že v lehote do 31. marca 2013 nepodal oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejného funkcionára podľa čl. 7 ods. 1 Ústavného zákona za predchádzajúci kalendárny rok, t. j. za rok 2012 (ďalej len „Oznámenie verejného funkcionára“). Súčasne Výbor vyzval Navrhovateľa, aby sa k Uzneseniu vyjadril.

4. K Uzneseniu sa Navrhovateľ vyjadril listom z 31. mája 2013 (ďalej len „Vyjadrenie“).

5. Následne rozhodnutím Výboru č. VP/37/13-K. zo dňa 25. júna 2013 (ďalej len „Rozhodnutie“) Výbor

a) skonštatoval, že Navrhovateľ porušil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 Ústavného zákona tým, že ako bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky nepodal Oznámenie verejného funkcionára; podľa názoru Výboru mal Navrhovateľ podať takéto oznámenie za rok 2012 do 31. marca 2013;

b) uložil Navrhovateľovi pokutu podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) Ústavného zákona vo výške 805 EUR.

6. *V súlade s čl. 10 Ústavného zákona môže verejný funkcionár podať návrh na preskúmanie rozhodnutia Výboru na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi.*

7. *Navrhovateľ podáva návrh na preskúmanie Rozhodnutia, keďže toto Rozhodnutie bolo vydané v rozpore s Ústavným zákonom, zakladá sa na nesprávnom právnom posúdení veci a navyše je aj nedostatočne odôvodnené.»*

Navrhovateľ v dôvodoch svojho návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia uvádza, že nemal povinnosť podať oznámenie verejného funkcionára podľa čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2007 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“). Podľa neho ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. v čl. 7 ods. 1 ukladá verejnému funkcionárovi, aby do 30 dní odo dňa, kedy sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podal písomné oznámenie, ktorého náležitosti a prílohy a ďalšie podmienky jeho podávania sú ďalej špecifikované v čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Pritom zdôrazňuje formuláciu „*počas jej výkonu vždy do 31. marca*“ s tým, že predmetné oznámenie má verejný funkcionár podávať počas (a nie „za čas“) výkonu funkcie. Uvedená formulácia podľa navrhovateľa predpokladá „*trvanie výkonu funkcie k dátumu, do ktorého sa má táto povinnosť splniť, t. j. k 31. marcu*“.

Navrhovateľ ďalej uvádza, že výkon verejnej funkcie mu skončil 3. apríla 2012, keď ho vláda Slovenskej republiky odvolala s účinnosťou k rovnakému dátumu. Z uvedeného preto podľa neho vyplýva, že nebol daný ani dôvod na začatie konania podľa čl. 9 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., ani dôvod na následné vydanie napadnutého rozhodnutia, ktoré ho „*sankcionuje za porušenie povinnosti, ktorú nemal*“. Navrhovateľ opiera uvedené konštatovania o judikatúru ústavného súdu v „*podobných veciach*“ (IV. ÚS 293/07, IV. ÚS 75/08, IV. ÚS 95/08). Tvrdí, že nebol verejným funkcionárom v čase začatia konania výboru 23. mája 2013 ani v čase vydania napadnutého rozhodnutia výboru 25. júna 2013, a teda že nebol pasívne legitimovaný v konaní vedenom pred

výborom, ktorý právne pochybil, ak viedol konanie proti bývalému verejnému funkcionárovi a ukončil ho napadnutým rozhodnutím: „Po uplynutí jedného roka od skončenia výkonu verejnej funkcie, t. j. v prípade Navrhovateľa po 3. apríli 2013, Ústavný zákon neumožňuje Výboru začať a ani viesť konanie voči osobe, ktorá bola verejným funkcionárom, pretože už verejným funkcionárom nie je, ani sa zaňho už pre účely konania o porušení povinnosti podľa čl. 7 a 8 Ústavného zákona nepovažuje.“

Navrhovateľ súčasne považuje rozhodnutie výboru za nedostatočne odôvodnené, keďže výbor sa v ňom podľa neho nevyrovnal so skutkovým stavom a s relevantnými právnymi predpismi, a preto ho označuje aj za zmätočné a nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiada ústavný súd, aby „v súlade s čl. 10 ods. 2 Ústavného zákona a s ustanovením § 73b ods. 3 Zákona o Ústavnom súde... v konaní o návrhu RNDr. B. C., bývalého Štátneho tajomníka Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, zastúpeného advokátskou kanceláriou K. s. r. o., advokátska kancelária, vo veci preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP 37/13-K z 25. júna 2013 rozhodol nasledovne:

1. Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP 37/13-K z 25. júna 2013 zrušuje.

2. Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky je povinná uhradiť RNDr. B. C. trovy právneho zastúpenia v sume 118,52 EUR (slovom: stoosemnásť eur a päťdesiatdva centov) na účet jej právneho zástupcu K. s. r. o., advokátska kancelária... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa uznesenia ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 sa na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. vzťahuje § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť návrhu ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie.

Predmetom posudzovaného návrhu, ktorým navrhovateľ žiada zrušiť rozhodnutie výboru, je žiadosť o preskúmanie napadnutého rozhodnutia výboru v konaní podľa jedenásteho oddielu druhej hlavy zákona o ústavnom súde označeného ako „Konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“ § 73a a 73b zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 2 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. verejným funkcionárom je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1 tohto ústavného zákona.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8 sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 8 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. verejnému funkcionárovi podľa čl. 2 ods. 1 písm. a), c), d), f), h), j) až m), o), q), t) až zk), ktorý v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie rozhodol o poskytnutí štátnej pomoci alebo o poskytnutí alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo z individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám, sa počas jedného roka od skončenia výkonu verejnej funkcie zakazuje

a) byť zamestnaný v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu u tých osôb, ak je jeho mesačná odmena v tomto zamestnaní vyššia ako 10-násobok minimálnej mzdy,

b) byť členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu tých osôb,

c) byť spoločníkom, členom alebo akcionárom tých osôb,

d) mať uzatvorenú zmluvu o prokúre, mandátnu zmluvu, komisionársku zmluvu, zmluvu o sprostredkovaní, zmluvu o obchodnom zastúpení, zmluvu o tichom spoločenstve alebo darovaciu zmluvu s týmito osobami,

e) mať uzatvorenú zmluvu, ktorej obsahom je oprávnenie konať v mene tých osôb.

Podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. verejný funkcionár podľa odseku 1 je povinný do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Z citovaných ustanovení ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. vyplýva, že navrhovateľ ako verejný funkcionár mal podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. povinnosť podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov, ktoré má povinnosť podať každý verejný funkcionár za predchádzajúci rok vždy (periodicky, resp. pravidelne) do 31. marca nasledujúceho roku. Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že vzhľadom na skončenie jeho funkcie 3. apríla 2012 už nemal túto povinnosť, pretože podľa neho dikcia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. „*počas výkonu funkcie*“ zjavne predpokladá trvanie výkonu tejto funkcie k dátumu, do ktorého sa má táto povinnosť splniť. Keďže podľa jeho názoru 31. marca 2013 uplynulo viac ako 11 mesiacov od skončenia výkonu jeho funkcie verejného funkcionára, v žiadnom prípade už takúto povinnosť nemohol mať. Vo vyjadrení k uzneseniu výboru č. 173 z 31. mája 2013 pritom navrhovateľ uviedol, že si je vedomý toho, že si „*nesplnil povinnosť ustanovenú ústavným zákonom a v termíne do 31. marca 2013 nepredložil oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za rok 2012*“.

V súvislosti s vyjadrením navrhovateľa odvolávajúceho sa aj na judikatúru ústavného súdu, že od skončenia výkonu verejného funkcionára nemal povinnosť podľa § 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., ústavný súd poukazuje na uznesenie č. k. PLz. ÚS 1/2010-10 zo 7. júla 2010, ktorým plénum ústavného súdu prijalo podľa § 6 zákona o ústavnom súde zjednocujúce stanovisko k právnemu názoru už vyjadrenému v nálezoč vedných pod sp. zn. IV. ÚS 293/07 z 31. januára 2008, sp. zn. IV. ÚS 75/08 z 10. apríla 2008 a sp. zn. IV. ÚS 95/08 z 11. septembra 2008 a k právnemu názoru vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 223/2010. Podľa tohto zjednocujúceho stanoviska „verejný funkcionár má po skončení výkonu funkcie povinnosť podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. za dobu výkonu funkcie

v kalendárnom roku, v ktorom skončil aktívny výkon funkcie, do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roku“. Týmto zjednocujúcim stanoviskom ústavný súd prekonal judikatúru, na ktorú sa odvoláva navrhovateľ, a senáty sú v ďalšom konaní podľa § 6 zákona o ústavnom súde ním viazané.

Preskúmaním návrhu navrhovateľa ústavný súd dospel k záveru, že navrhovateľ si nesplnil svoju povinnosť verejného funkcionára podľa čl. 7 ods. 1 v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

Z uvedených dôvodov ústavný súd považoval postup, ako aj napadnuté rozhodnutie výboru č. VP 37/13-K z 25. júna 2013 o tom, že navrhovateľ, ktorý bol odvolaný z funkcie štátneho tajomníka 3. apríla 2012, porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. tým, že oznámenie za rok 2012, ktoré mal podať do 31. marca 2013, podal až po výzve výboru 4. júna 2013, za správne, a preto návrh navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2013